

valgsarbejdet skal prøve at kigge på, om det er smart at anvende pårørende som udgangspunkt, når det drejer sig om bistandsværger.

Men til slut: Vi går naturligvis positivt ind i udvalgsarbejdet, men satser på måske at få lavet nogle ændringer og få lavet nogle lidt mere langsigtede løsninger, end det her lovforslag lægger op til.

Birthe Skaarup (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører, hr. Peter Skaarup, ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af Dansk Folkeparti fremføre vores synspunkter vedrørende nærværende forslag om tidsbegrænsning af foranstaltninger efter straffelovens § 68 og § 69.

Her kommer regeringen igen med et forslag, og der er nogle positive sider, synes vi, men der er altså også nogle negative sider, og vi vil naturligvis afveje disse forhold under udvalgsbehandlingen, som vil være afgørende for, hvad vi som parti vil tage af stilling, når det endelig skal vedtages.

Af de negative ting kan vi bl.a. nævne, som andre også har været inde på, høringssvaret fra Det Centrale Handicapråd, og der er også et par andre høringssvar, som drager nogle negative konsekvenser af forslaget. Efter at have læst disse høringssvar, kan vi se, at det kan betyde, at handicappede sidestilles med sindssyge og dermed kan gå hen og idømmes straf på ubestemt tid.

Det er selvfølgelig vores frygt, at konsekvenserne kan blive, at en udviklingshæmmet kan straffes med anbringelse på en institution i op til 7 år for et ganske gement butikstyveri.

For det første vil lovovertredelsen ikke stå i forhold til straffen, og for det andet skal man ikke sidestille handicappede og sindssyge. Fordi man er handicappet, behøver man ikke at skulle straffes hårdere end andre danskere, hvis man begår en forbrydelse.

Men det er alt sammen nogle forhold, som vi i Dansk Folkeparti vil have uddybet under det videre udvalgsarbejde, men vi vil godt sige, at vi ser forholdsvis positivt på det her forslag, og vi deltager gerne i udvalgsarbejdet i en positiv ånd.

Gunhild Husum (RV):

Da Det Radikale Venstres retspolitiske ordfører, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne anføre følgende:

Det Radikale Venstre støtter dette forslag, som er fremsat af justitsministeren. Loven skal sikre en vis form for tidsafgrænsning for de foranstaltninger, som psykisk afvigende idømmes efter straffelovens § 68 og § 69. Loven skal derudover sikre en regelmæssig domstolskontrol i de tilfælde, hvor personen idømmes en tidsubestemt straf.

Lovforslaget er blevet til efter Straffelovrådets betænkning, hvor der herskede enighed. Lovforslaget medfører, at der indføres en tidsafgrænsning i de tilfælde, hvor den psykisk afvigende idømmes en foranstaltning, der vedrører kriminalitet, der ikke anses for at være personfarlig.

Vi er enige i, at domstolene ikke kan udmåle en bestemt straf, når folk idømmes behandling, det ville der ikke være logik i. Disse personer er ikke mennesker, der modtager en straf, men i høj grad personer, der har brug for hjælp.

Vi er enige med justitsministeren og Straffelovrådet i, at det er hensigtsmæssigt, at der lægges en øvre grænse ved foranstaltninger, der tildeles efter ikkepersonfarlig kriminalitet, mens der sikres en domstolskontrol i tilfælde, hvor der tildeles en straf ved personfarlig kriminalitet. Dette medfører en sikring af psykisk afvigende kriminelle, som derved ikke risikerer at blive glemt i systemet.

Personer, der dømmes efter disse to paragraffer, kan ikke sidestilles med dømte i almindelighed. Vi skal sikre, at de modtager den behandling, de har brug for, men samtidig sørge for, at de retsligt står i en bedre position, end de gør i dag.

Til slut vil jeg gerne anføre, at jeg finder udtrykket »psykisk afvigende« lidt underligt. Jeg ville nok foretrække en betegnelse i retning af »personer med et vidtgående psykisk handicap«.

Keld Albrechtsen (EL):

Da Enhedslistens ordfører, hr. Søren Søndergaard, er fraværende, skal jeg på hans vegne sige, at Enhedslisten ser lovforslaget her som et fremskridt. Vi mener nok, at det på visse punkter kunne blive endnu bedre, det vil vi gerne arbejde for i udvalget.

En af de ting, som vi synes er væsentlige, er for det første proportionaliteten; vi må ikke komme i en situation, hvor en dom er ude af proportioner med det, der er sket.

Det andet er, at det er vigtigt, at mennesker skal have et håb, og derfor er grundlæggende